

kommunuvalið

Gongst væl í útjaðaranum, gongst eisini væl í miðstaðarøkinum

Borgarin í býnum fær tað býráð, hann vil, og hin uppstillandi ta undirtøku, hann hevur uppborið. Veljarin skal í framtíðini kenna, at hann hevur ávirkan á gongdina í býnum og harvið sína framtíð sum íbúgvi her, og tað skal gjarna rokka langt inn í næstu öld.

Tá verður teirra lutur, ið innvaldir verða, allir sum ein at bróta upp um armar og í góðum samstarvi taka tey tøk, ið skulu til at gera tað liviligar her á Tvøroyri, í einum av útjaðaranum í Føroyum. Okur hava, sum nú er, bert framleiðslu úr fiski og fiskivinnu annars at byggja á, og hevur henda vinna tað gott her, so hevur miðstaðurin tað eisini gott – hann livir einamest av umsiting og handli. Har mugu teir skilja, at tað ræður um at spæla saman við okum og ikki ímóti.

Býráðið má saman við øllum hinum kommununum standa á varðhaldi yvir fyri landsmynduleikum, at teir ikki bert tveita alt meiri skyldur út á okum, uttan at gjalda í sama mun, tí annars svøltu kommunurnar uppáftur meira.

Eitt sterkt og vælviðandi kommunufelag er eitt aðalmál, og ígjøgnum tað skulu kommunurnar eisini kunna søkja sær hjálp frá serfrøðingum á ymsum økjum. Her ræður um at standa saman,

tí slíkt gevur styrki. Eitt dømi er at fáa kommunulæknaskipanina at virka væl um alt landið. Alt keglið um Strandferðsluna má halda uppát, tí í einum framkomnum landi, sum okra samfelag jú er, er tað ein sjálvfylgja at samferðslan virkar væl og gevur borgarum og virkjunum nøktandi flutningsmøguleikar, tí annars forðar tú vinnuni, okur skulu liva av.

Og tey fantasileysu verkföllini hesi seinastu árin, tey mugu halda uppát, ella skipast øðrvísi, tí sum nú er, raka tey bert suðuroyarsiglingina. Her má býráðið tala at og ongantið ov harðliga.

Her í býnum sæst nógv eftir, hóast hesar trøngu tíðirnar, men okur mugu halda tær og fáa tær játtanir, okur hava, at røkka mest móguligt. Skuldin er ógvuliga stór, men málið í mun til tað, okur framleiða til føroyska samfelagið, er onki einki at tosa um. Tað næsta stóra takið verður at fáa eina nøktandi avtalu við bankan, tá ið henda rennur út.

Á gáttini til næstu öldina standa okur kanska fyrst størstu avbjóðing í Føroya søgu, um ein oljuvinnu tekur seg upp her hjá okum. Tá mugu okur skipa soleiðis fyrst, at okur vera í miðdeplinum og spennu okum út at vera við. Har liggur eitt øki t.d. við bedingina, ið eisini

átti at farið at virka aftur, og so tey veldugu økini sunnan fyrst fjørðin, stórt og slætt lendi við heilt góðum dýpi útfyri.

Men ansast má væl eftir, at okur ikki verða rend um koll andaliga og mentanarlaga. Fíggarliga fær landið mest burtur úr eini oljuvinnu, men kemur tað so langt hjá okum, so eiga okur at krevja, at javnari verður bytt enn í t.d. Noregi, har landið tekur bróðurpartin, og kommunurnar er útsvøltaðar, skornar at beini og hava ikki ráð til t.d. neyðug sosial tiltøk sum ellisheim, barnaansing osfr. Í staðin gøðir landið teir útlendsku bankarnar við fleiri milliarda innskotum. Her mugu bý- og bygðaráð røpa varsko og ongantið ov tíðliga til tess at tilreiðar, um okum verður lagað at fáa eina oljuvinnu.

Eitt nývalt býráð fer uttan iva at nýðast at taka stóðu til eina kommunala útjavningarskipan. Okur hyggja altíð eftir, hvussu teir gera í hinum Norðurlöndum, og hartil er at siga, at okur skulu vera varmir at taka beinleiðis eftir teirra skipanum, men teir kunnu nýst sum grundarlag. Her skal eg viðmerkja, at um okur tóku beinleiðis eftir teirri donsku skipanini, so fáa okur á Tvøroyri og tykur í Havn ikki nakran fyrimun, tvørt-

urímóti. Her skuldu teir, sum hava kastað okum fyrst bert at vilja egnan fyrimun, gjørt sær ómak at sett seg inn í tingini, áðrenn teir fara at skriva – enná niðursetandi – um okum á Tvøroyri.

Tað virðismesta í okra býi, børnini og ungðómurin, sum eru framtíðarborgarar okra, mugu í uppvøkstri fáa kenslu av at hoyra heima her, hóast mong av teimum fara ymsar leiðir seinni og ikki verða verandi her. Tilboðini til teirra uttan um tann vanliga skúlan eru fleiri og góð, og skulu tey fólkini, ið sjálvboðin leggja okur í hetta megnararbeiði, eiga mikið rós og stóra tøkk. Ikki kunnu okur hava so mong og fjølbroytt tilboð mentanarlaga sum ein stórri býir, men tað, sum er livandi millum fólk og í feløgum, er gott og eigt at hava nøktandi umstøður at virka undir. Her eigur býráðið at stuðla mest móguligt.

Við treysti mugu okur líta framfætur og í sátt og semju taka tøk fyrst okra býi til tryggleika, trivna og trúfesti fyrst Tvøroyri.

Set tí eina atkvøðu á lista A, Samgongulistan. Gott val!

Johan Joensen,
varaskúlastjóri

Jólasøla

hjá ALV-verkstaðnum

Ymiskt vakurt jólaprýði og jólagávur, ið avlamin hava evnað til, verða at fáa á jólasøluni, sum verður hesar dagar:

Hósdagin 28.11 kl. 13.00-16.00,
friggjadagin 29. og leygardagin 30.11. kl. 10.00-16.00

ALV
Lucas Debesar geta 8
(har sum Daddan var)

Skráseting Føroya
hevur í dag skrásett niðanfyri standandi fráboðan:

Skrásetingar-nr.
P/f 2309, P/f Nordic Seafood, 100 Tórshavn

Viðtøkur broyttar:
02.10.1996

Nýtt navn:
Sp/f Nordic Seafood

Kapitalur:
Hækking við kr. 70.000,00 til kr. 80.000,00
Inngjaldingarráttur: Kontant kr. 70.000,00

Nevnd:
Farin úr nevndini: Annie Olivia Eysturoy, 100 Tórshavn, (formaður), Sjóður Jacobsen, Onnugøta 3, 188 Hoyvík og Edvard Jacobsen, 765 Svínay

Stjórn:
Innkomin sum stjórn: Annie Olivia Eysturoy, Tórugøta 14, 100 Tórshavn

Tekningarreglur:
Felagið verður teknað av einum stjóra

Skráseting Føroya
tann 12. november 1996
Kristin Balle

at taka tað róluga
ff

BRÚKTIR BILAR

Nissan Sunny 1.6 SLX
árg. 89, gráur/svartur, 76.000 km, sera væl hildin

60.000

Nissan Bluebird 1.8
árg. 85, ljósabláur, 235.000 km

26.000

Peugeot 405 1.6 GL
árg. 89, beige, 73.000 km, sera væl hildin

62.000

Mazda 626 GLX 2.0
árg. 87, gráur, 130.000 km, aut. gear

27.000

Opel Ascona 1.6
árg. 86, gráur

18.000

VW Golf GTi
árg. 87, reyður, 85.000 km, sera væl hildin

57.000

VW Passat St. car Diesel
árg. 87, vinreyður, 192.000 km, orig. sóltak, sentral-lás, velour inntr., tónaðar rútar, takbóylar, sera væl hildin

53.000

VW Transporter Diesel
árg. 84, ljósabláur, 131.000 km, lastbilur

18.000

Volvo 240 GL
árg. 87, gráur, 118.000 km, væl hildin

60.000

P/f MEINHARDT ARGE
Heykavegur Tórshavn

Tlf. 16161

Ein stuttligari skúla!

Hanus Vang, skúlaráðsvaleni hjá Uttanflokka-borgaralistanum í Tórshavn kommunu skrivur:

Øll hava vit gingið í skúla. Yngri fólkini hava ofta verið fyrst í vøggustovu, síðani í barnagarði, tey hepu so eitt ár í forskúla. So koma tey sjei skúlaárin, og mong ganga munandi longri.

Ein alstórir meiriluti av øllum halda at tað var ikki petti stuttligt at ganga í skúla.

Tá soleiðis er, má spyrjast hví???

Neyvan er tað tí at lærarar eru verri deyur enn vit onnur, sjálvt um altíð onkur er

ímillum, sum helst hevði trivist betri í øðrum arbeiði.

Eg trúgvi at djúpa orsøkin til skilið er torfør at fáa tilbukt við, men tað kann gerast, ongin ivi um tað.

Givið er at onki hjáland í heiminum hevur megnað at fáa ein hugvekjandi, dygdargóðan og »stuttligan« skúla!

Skúli okkara er skorin eftir donskum leisti, og er meiri ætlaður til íbúgvar í Ishøj, enn til okkum ið ætlaði eru til at livjanga sær mitt í Atlantshavinum. Ongin ivi er um at vit ikki eru ætlaði til at vera her fyrst at vera hjálandaborgarar.

Nú mundu vit komið

burtur frá skúlaráðsvalinum.

Vit hava móguleika at royna at ávirka gongdina rættan veg nú skúlaráðsval er.

Uttanflokka-borgaralistin vil á skúlaøkinum arbeiða fyrst at:

1) Vit eiga sum skjótast at geva loyvi til at stovna frískúlar. Og sjálvandi í verandi skúlabygningum, tí ríkiligt er til at skúlastovum

2) Vit eiga, eftir tørv, at kunna bjóða øllum børnum forskúlamóguleika. Bæði í verandi skúlabygningum, og í barnagarðum.

3) Børnini eiga á spælikendan hát at fáast at læra at skilja grannamálini, íslendskt, norskt, danskt og enskt, frá 1. til 5. flokk.

4) Aftaná at føroyska stavsetingin er røttfest mugu tey læra at stavseta danskt og enskt. Kanska í 6. flokki.

5) Viðurkennast má at vit í veruleikanum eru mitt í samskiðissamfelagnum, og

Byrja dagin við Sosialinum – so veitst tú hvat hendir!